

Хтось забирає позолоту...

Анатолій Клименко

Хтось забирає позолоту
Моїх солодких дивних снів.
І починає хтось роботу
З пісень ранкових всіх півнів..

І сонечко не спить, встає.
Росою вкриті в лузі трави.
У сірий ранок все моє
Вже сипле в ранішні заграви..

Пішли у вирій тихі сні,
Душа у серце заглядає, —
Чи там нема ознак весни,
Коли на осінь повертає..

Прозорі дні і темні ночі,
І зорі вийшли, щоб сіяти.
А небо дихає світами,
І жде когось додому мати..

Горять зірки, палає небо,
Малюють стріли метеори.
Чиясь душа сказала — Треба,
І трохи підросли ще гори..

17.08.2026